

Nieuwsbrief 7 – September 2024

Bevoorrecht

'Gelukkig, de zomer is weer voorbij' verzuchtte een patiënt afgelopen week. De hitte had veel van haar gevraagd. Wonend in een flatje zonder airco en geen mogelijkheid om verkoeling aan de kust te zoeken. Naast de compassie voor haar en zoveel anderen in Albanië, voelde ik mij op dat moment ook bevoorrecht. Ik dacht terug aan het weekje Corfu/Zuid-Albanië en een midweek in de bergen van Noord-Albanië. Hier genoot ik volop van Gods schepping, rust en de mogelijkheid om even afstand te nemen van de taalstudie en het werk. Voor veel mensen die ik ontmoet is 'even afstand nemen' niet mogelijk. Als de temperatuur dan boven de 40 graden uitstijgt is het leven nog zwaarder voor hen. En toch leer ik zoveel van hen: een klein moment van aandacht, laten merken dat ik hen zie, betekent al zoveel. Ook al voelt het voor mij als iets van weinig waarde, voor de ander is het wel van waarde.

In de afgelopen maanden was ik verschillende keren getuige van de vreugde die het Evangelie in het leven van mensen brengt. Ook dat maakte dat ik mij bevoorrecht weet. Albanië is een land waar veel duisternis is. Veel mensen leven bij de dag en houden zich niet bezig met hun eeuwige toekomst. Wat een voorrecht om ook mensen te ontmoeten van wie het leven totaal is veranderd toen zij Jezus Christus leerden kennen. In deze nieuwsbrief deel ik graag twee van deze ontmoetingen.

Amen, ja Amen!

Vojsava zit dagelijks op het bankje op de hoek van de straat. Altijd heeft ze haar tas tegen haar buik geklemd. Niet vreemd, want in haar tas zitten de voor haar kostbare foto's van haar overleden echtgenoot, de kinderjaren van haar zoon en van haar doop. Met Pasen sprak ik haar aan. Haar verbaasde uitroep: 'ja, maar ik ben ook christen' zal ik niet snel vergeten. Sindsdien kletsen we regelmatig even. Haar leven speelt zich af op het bankje, haar flatje aan de overkant van de straat en de winkeltjes in de buurt. Haar enige zoon zorgt voor haar, maar is veel weg voor zijn werk.

Meestal wil ze praten over haar slechte gezondheid en haar kerk die gesloten is. Helaas heeft ze zich niet bij een andere kerk aangesloten. Ook vertelt ze altijd dat ze niet meer zelf de Bijbel kan lezen door haar slechte ogen. Ze is blij dat haar zoon haar regelmatig kan voorlezen uit de Bijbel, maar ze mist het om zelf de Bijbel te kunnen lezen. Ze wist niet dat er grootletter-Bijbels bestaan, maar toen ik haar dit vertelde bleek dat ze dat kleine bedrag niet kon betalen.

Onlangs verraste ik haar met zo'n Bijbel. Jammer dat u haar gezicht, dat boekdelen sprak, niet kon zien. Ze bladerde direct naar Openbaring. Het was een hemels moment daar op het bankje toen we samen lazen: *Ja, Ik kom spoedig. Amen. Ja, kom Heere Jezus! De genade van onze Heere Jezus Christus zij met u allen. Amen*'. Zacht fluisterde ze met haar ogen omhoog gericht: 'Po, eja Zoti Jezus. Amen' (Ja, kom Heere Jezus). Een blik in haar hart. Een klein gebaar, een grote zegen!

Klein gebaar, grote zegen

(Wan)hoop

'De situatie kan ik niet helemaal veranderen, maar wat zou u het allerliefste willen?' vroeg ik aan Vera. Haar antwoord was verrassend. Haar echtgenoot, Gezim, was recent geopereerd aan een hersentumor. Een tweede hersentumor werd niet verwijderd omdat het vieze en warme ziekenhuis niet geschikt was voor het herstel na een langere operatie, aldus de chirurg. Het herstel ging moeizaam, mede omdat hij halfzijdig verlamd wakker geworden was uit de operatie. Zonder mogelijkheid voor revalidatie en thuiszorg waren ze naar huis gestuurd met de boodschap: 'kijk maar of het herstelt'. In die situatie trof ik hen. Wat een wanhoop! In deze wanhoop stelde ik die vraag.

Via andere vrienden konden er hulpmiddelen geregeld worden. Maar hoe verzorg je iemand die halfzijdig verlamd is? Hoe ga je om met de onzekerheid die ineens als een loden last op je drukt? We begonnen maar gewoon bij het begin. Bedside-training: stap voor stap legde ik uit wat belangrijk is en schepten we overzicht in de chaos. Tijdens de uitleg zag ik signalen die erop wezen dat herstel mogelijk is. We konden een plan maken om het herstel te bevorderen. Training, uitleg en nabijheid: het is zo mooi om te geven waaraan het in dit land zo vaak ontbreekt.

Terwijl ik in mijn Bijbel bladerde naar het stukje wat ik wilde lezen met hen vroeg ik aan Vera en Gezim wat ze het allerliefste zouden willen. Ik verwachtte een antwoord als herstel, goede uitslag of iets dergelijks. Maar het antwoord was: 'als hij niet herstelt dan zullen we het dragen met God. Maar laat de situatie zo worden dat ik weer tijd en rust krijg om te kunnen Bijbel lezen en bidden'.

Op de terugweg naar huis dacht ik na over dit antwoord. Waarom raakte het me zo? Deze mensen zijn al jaren geleden tot geloof gekomen. Ze kennen de rijkdom die alleen in Christus te vinden is. Ze kennen het voorrecht te leven in Zijn kracht. Nu was de situatie zo dat er geen rust, tijd en concentratie was om te bidden en te lezen. En dat was voor hen de grootste nood.... U begrijpt dat er een les voor ons inzit.

Het eerste bezoekje sprak ik de hoop uit dat Gezim over 6 maanden een heel eind herstelt zou zijn. Hier hebben we samen ook omgebeden. Tijdens het laatste bezoekje, twee maanden na de eerste keer, was hij al voor zo'n 80% herstelt. Hij loopt zelfs al zonder hulpmiddel! Een groot wonder en verhoring van ons gebed. Zelf zegt hij daarover: het was hard werken, maar met ons oog op God gericht konden we het'. En: 'vanwaar de zon opgaat tot waar hij ondergaat zij de Naam van de HEERE geloofd'. En bij dat laatste dacht ik alleen maar: ook in het donkere Albanië wordt de Naam van de HEERE geloofd! De prachtige zonsondergang die ik bij het verlaten van hun huis zag, zette daar een extra dikke streep onder.

Er is nog zoveel moois te ontdekken: de natuur in Albanië is adembenemend mooi.

Bid- en dankpunten

Dankt u mee voor:

- Het herstel van Gezim
- Het contact met Vojsava
- De fijne, gezegende week die 8 Albanese vrouwen in Nederland mochten hebben, ze daar bemoedigd mochten worden en mochten delen van hun leven en werk in Albanië.
- De mooie projecten in voorbereiding
- Het 30-jarig bestaan van de kliniek
- Uitbreiding van ons Fokusi-team
- Vooruitgang in het spreken van de taal.
- Gezondheid, kracht en energie
- De zegeningen die er dagelijks te tellen zijn.

Bid u mee voor:

- De erkenning van mijn verpleegkunde-diploma
- De kerken in Savër en Tirana waarmee ik intensiever zal gaan samenwerken
- De komende winteractie
- De mensen die mijn pad kruisen
- De komende outreaches
- Het maken van juiste keuzes aangaande mijn werk in Albanië

'Hemelse Vader, help mij vandaag iets voor U te mogen doen, als is het nog zo klein. Laat mijn werk voor anderen tot zegen zijn'.

Onbekend

Winteractie

Voor veel mensen in Albanië is de winter een moeilijke periode. Er is minder werk en (nog) minder eten beschikbaar. Lokale kerken helpen waar ze kunnen en naar wat binnen hun mogelijkheden ligt. Sinds een aantal jaar organiseert Fokusi, het kerkenprogramma waar ik deel van uitmaak, in december een kleine voedselpakkettenactie. Hiervoor is een budget vanuit de GZB beschikbaar. Vorig jaar coördineerde ik deze actie. Dankbaar dat we het konden doen, tegelijkertijd viel me ook op dat het de spreekwoordelijke druppel op de gloeiende plaat was. Elke kerk konden we ongeveer 20-25 voedselpakketten geven. Ze werden dankbaar ontvangen. Veel kerken splitsten de pakketten vervolgens om iedereen iets te kunnen geven. Bij mij is toen het verlangen ontstaan om meer te kunnen doen. Tel daarbij op dat ik regelmatig uit de achterban de vraag krijg: 'wat kan ik doen?' Het antwoord daarop is altijd als eerste: bidden! Toch wil ik nu ook iets anders vragen...

Over mijn verlangen om deze winter meer te kunnen doen heb ik met ons team en breder in de GZB gesproken. Wat kunnen we meer doen? Kunnen we de regelmatig gestelde vraag uit de achterban en mijn verlangen bij elkaar brengen? Ja, dat kan! Is het goed om alleen voor lichamelijke nood te zorgen? We willen het ook graag goed voor de ziel laten zijn, daarom betrekken we er een tweede nood bij die ik veel zie. Namelijk, ouderen die niet of steeds slechter zelf de Bijbel kunnen lezen. Uit alle overwegingen en gesprekken is een mooie winteractie gerold: Voedsel en Bijbels voor Albanië. Helpt u de kerken helpen? We willen graag in totaal zo'n 1000 voedselpakketten verspreiden in Albanië en Kosovo en zo'n 300 grootletter-Bijbels. Een voedselpakket kost €40,- en een Bijbel €7. In de bijlage vindt u een flyer met daarop alle informatie, als ook op www.gzb.nl/winteractie. De actie loopt tot 15 november D.V.

Mag ik u alvast vragen om na te denken of u een voedselpakket en/of Bijbel wil doneren? Wilt u de actie ook zoveel mogelijk verspreiden onder familie, collega's etc.? Daarmee helpt u de kerken de handen van Jezus te zijn.

Ten slotte

In de afgelopen maanden mocht ik betrokken zijn bij nog een mooi project. Regelmatig ontvangen we groepen vanuit Nederland die de Albanese kerk willen ontmoeten. Een korte ontmoeting is fijn, maar hoe mooi is het als er echte verbinding ontstaat? En komen we alleen iets halen, of hebben we ook iets te geven aan de Albanese kerk? Dan bedoel ik niet alleen iets geven in de zin van geld, maar meer het delen van ons hart. Vanuit die gedachte is het idee ontstaan om een groep Albanese vrouwen naar Nederland te laten gaan om daar christenen te ontmoeten, een week deel te zijn van een lokale gemeente en natuurlijk cultuur te snuiven. Die vrouwen hebben we geselecteerd en voorbereid op de culturele verschillen. Op het moment van schrijven verblijven 8 Albanese vrouwen in tweetallen in Monster, Bleskensgraaf, Schoonrewoerd en Urk. Volgend jaar ontvangen we hun gastvrouwen hier in Albanië om een kijkje te nemen in het leven van de vrouwen hier en te ontdekken hoe het is om in Albanië als christen te leven. De berichten die ik deze week uit Nederland ontving laten zien dat Gods kerk en werk veelkleurig en verschillend is, maar er vooral eenheid in Christus is.

De komende maanden zullen er ook weer outreaches en huisbezoeken plaatsvinden. In Savër en Tirana hoop ik intensiever betrokken te zijn bij de kerk, d.m.v. het geven van gezondheidslessen. Genoeg te doen dus! Mag ik blijven rekenen op uw gebed?

Alweer een nieuwsbrief vol geschreven en niet eens alles gedeeld. Voor nu eindig ik met een warme groet vanuit Tirana!

Contact

E Wilma: wdvries@gzb.nl
E TFC: tfc.hartenzorg@gmail.com
T 00355 69 604 2118
Instagram: [@hartenzorgvooralbanie](https://www.instagram.com/hartenzorgvooralbanie)
Facebook: Hartenzorg voor Albanië
WhatsApp: Hart(en)zorg voor Albanië

Postadres

AEP KP 119
Attn. Wilma de Vries (box92)
ZIP 057 Tirana
Albania

Colofon

Wilma de Vries is in februari 2023 door de GZB en CGK Urk Maranatha uitgezonden naar Albanië. De uitzending wordt gesteund door de Hervormde gemeenten van Linschoten, Uddel, Genemuiden, Bunschoten en de Bron op Urk. Wilma werkt voor Fokusi en voor ABC Health Foundation. De GZB werkt graag mee aan de verspreiding van deze nieuwsbrief. Hartelijk dank voor uw gebed, meeleven en financiële steun!

Voor adreswijzigingen en overige informatie
GZB | Postbus 28 | 3970 AA | Driebergen
T 0343-512444 | E info@gzb.nl | W www.gzb.nl

